

ELŐFIZETÉSI ÁRA :
 Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
 Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL :
 Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

KAPHATÓ :
 Kiss Dávid, Kutasi D., Panker Dániel, Sonnenwirth I.
 és Ungár Jenő kereskedésében.

A NŐI MUNKAKIÁLLÍTÁS UTÁN.

A «Gyermek-barát» kiállításon láttuk, mennyire barátai a szép hölgyek különösen a fiú-
 gyermekeknek, ha már kinőttek a pólyától — legalább 22 évvel!

1892

L Ü T T E K! . . .

— A kö-tragédiához. —

Na lüttek kendnek **Busch** koma!
Csaszlóba elmehet
S magával viheti oda
Az aszalt hid követ.

Hej fura legény **Bandau**,
Az végez «kurz und gut!»
Csehül lesz a «fimtrneg» ur,
Mikor az oda gyütt.

Na lüttek kendnek **May** ur!
És jó polgárnagyunk;
Ugy-e, a herkópáterét,
Fülüg páczban vagyunk?

Ki kellett dobni a hitvány
Selejtes köveket
S a széthulló kavics darab
Betörhet sok fejet.

A miniszter szíve s keze,
Kemény, miként a vas;
Sziklákat roppant szét vele;
Kivált hogyha avas.

Te bölcs tanács; ebből te is
Okulni fogsz talán;
Mert **Baross** Gábor nem «izél»,
Ő nem **Gusth** Sándor ám!

DARÁZS.

Adakozzatok!

Inség a nagyváradai mészárosok közt.

Marha világot élünk! Feljebb ment a hus ára a gazdaasszonyok szomorúságára.

Drága gyümölcs lett a felsár pecsenye, a szegyhús és a levesnek való; de azért a szegény mészárosok éhen halnak, éhen; mert alig nyernek a tinón és üszön egy pár garast.

Elapad a székvágók poczakja, leapad róluk a faggyú. Az inséges tótok hozzájuk képest hizott ürük; legalább azt állítja **Rimler** Károly főkapitány.

Nemesszívü polgártársak!

Adjatok, adjatok, a mit Isten adott!

Rettenetes dolog az, mikor a mészárosok éheznek; előttük van a hús, de nekik nem lehet beléharapni; a vérszopó férfiaknak csak csont és czubák jut.

Óh, mily borzasztó komor gondolat: dombon csontot szopogatni! mondja egy nagy költőnk.

Már az éhtifusz gyötri a szerencsétlen embereket. Legboldogtalanabb azonban **Hájas** Márton, aki száj és körömfájást kapott; **Gömböcz** Mihály uram pedig a saját maga páczolt nyelvét kéri három nap óta.

Gyászba borult a tagló; rozsda marja a fenő aczelt.

Adakozzatok a szegény mészárosok javára; áldva legyen imánkban, a ki rajtuk könyörül.

Kegyes adományok elfogadtatnak és **Rimler** Károly úr által hirlapilag nyugtáztatnak.

Inséges üdvözléttel:

A „Bagoly” szerkesztősége.

*

A gyűjtést ezennel megkezdjük és a nagyváradai mészárosok javára szerkesztőségünk tiz darab *Bagoly* to . . to . . . tollat ajándékoz.

Rimler Károly úr ivén adakoztak:

Rimler Károly tiz liter özvegy cserebogarat; **Örley** Kálmán egy László-malmi részvényt; **Szilágyi** Mór nyolcz zsák elpárolgott korpát; **Iványi** Ödön egy méter szalámit és két rőf vezérczikket; **Miskolczy** Árpád fél kiló rántott musliczát; **Bercsey** György kilencz darab lőfőkötőt; **Fehér** Dezső társzerkesztőnk négy font *darázs*-vesét és egy inséges ódát; **Sas** Ede öt üveg asszú tintát; **Lang** József egy hordó lekvárnak való nyomdafestéket; **Nagy** Márton főszolgabíró egy lánczra vert **Márton** lúdját; **Siriszka** Andor (Pécs) 250 darab anyós vicczet; **Lassú** Mátyás úr két darab füstölt csacsisonkát; özvegy **Etsedy** Albert hét szelet tököt süttet, ki nem hültet és **Csicsóné** ő nagysága ezer puszedlit.

NÉVMAGYAROSÍTÁSOK.

Magyarosodunk! Örvedetes módon magyarosodunk. Mint egész bizonytalan forrásból értesülünk, a belügy-miniszter legközelebb következő névmagyarosításokat fogja engedélyezni:

Busch Dávid **Hidvégi** szent Dávidra.
Müller Salamon. **Bölos** Salamonra.
Weiszlovics Adolf **Élő** Adolfra.
Hillinger Lipót **Szervosz** Lipótra.
Walter Antal. **Malter** Antalra.
Stern Hermann **Nyápicz** Hermannra.
Löblé Henrik, szeszgyáros . **Égő** Henrikre.
Kálmán Jóska **Sóska** Jóskára.
Paczauer József **Hollósy** Józsefre.
Hollósy Jenő **Paczauer** Jenőre.
Propper N. János **Panama** Jánosra.
Weingärtner Andor **Fakó** Andrásra.
Hranjiczky Károly **Szvatopluk** Károlyra.
dr. Moré Pál **Dádé** Pálra.

NYIRY LAJOS.

Én nekem nem volt senkim, semmim,
S szememben mégis könny fakad.
Temetnek! . . . Hallok bús harangszót
S azt hiszem, szívem megszakad.

Egy deli ifjút láttam egykor
Az utcán járni délczegen;
Oly szép volt! És hogy okos, bátor,
Felőle azt mondták nekem.

Két orcáján fakadni láttam
Viruló, rózsás életet,
Hogy az a rózsza elhervadhat! . . .
Hogy az az élet elveszett! . . .

Ki vágját, célját már elérte
S a harcz után a sírba száll,
Nem veszteség az, bármily nagy volt:
Az élet célja a halál.

De a ki ifjú életének
Hervad félutján, kezdetén,
Az vad erőszak a haláltól,
Mert rablott jószág a remény.

Küzdök a létért, vágyért én is;
Reggeltől estig fáradok.
Kérem: miért? e sírhalomnál,
Hisz egyszer én is meghalok.

Talán mikor már közel érek
A célhoz, mely most messze áll?
Mikor a gyümölcsöt szakítnám,
Tán akkor hí el a halál?

Én nekem nem volt senkim, semmim
S szememben mégis könny fakad.
Temetnek! . . . Hallok bús harangszót
S azt hiszem, szívem megszakad.

FEHÉR DEZSŐ.

FURA HÍREK.

— *Kétszáz töt gyerek* érkezik legközelebb Nagyváradra a felvidéki ínség színhelyéről. Az érkező kis zatyafikat dicső földijük *Hanyiczky* Károly fogja fogadni és üdvözölni. Dobre!

— *A hidvizsgálatnál* igen sokan voltak jelen. Többek között ott láttuk *Gyurkovicsot*, ki a parton *gyurt kavicsot*.

— *A szini saison* közelebb megnyílik. A megnyitásra *Kunyóssy Indítvány János* kézzelfogható látványos prologót ír.

TASZITÓ BÁ'

NAGYOT MONDÁSAI AZ «UJVILÁG»-BAN

Thodjátok, mikhar álvassak ezt a barzasztó sak halálesetet, jotja eszembe, hodj az ember otóljára is hasanlítja sak egy asztaloshoz.

— *Wie hájszt?* kérditek ti erre.

Nadjon edjszerően. Mert látjátok, otóljára az ember is meghal, nú, és az asztalos is csak meghal.

*

Hanem anji bizonyos, hodjha én edjszer meg fagak halni, nem fagam engedni, hodj engem felbanczaljanak.

*

Mast hósvétkor az árvamedjei tótok lesznek a legjobb zsidók. Mert edj zsidó hósvétkor sak nyalcz napig nem eszik kenjeret; az árvamedjei tótok pedig több mint nyolcz napig nem esznek kenjeret.

*

Kérdi thülem ebből az alkalomból az én fiam, hodj miért kellett régen a zsidóknak 40 évig vándaralni, a míg elérték az ígélet földjére?

— Nú, hát azért, mandak, mert Barass Gábar még akkor nem hazta be a *zónát*.

*

Mégis barzasztó, hodj miljen drága mast Nadjváradon a hós. Legjobb dalga van ilyenkor a vegetariánosnak és a tehénnek, mert mind a kettő sak füvet eszik.

*

Mindebből pedig az a tanolság, hodj néha a legnagyobb todósnál is tübbet éri *edj marha*.

Zoll iach e zoi lébn!

K A B A É G.

Kaba, ápril 9. (A «BAGOLY» eredeti távirata.)
Kaba lángokban áll. Fekete Laczi sürgönyözött, hogy meg van-e mentve a *kabai a szony kulacsu?*

1892

ÜNNEPEK ELŐTT.

Ünnepben megint lesz hát részünk
 Szent László dicső nevével.
 No Nagyváradnak jól megy dolga,
 Lám minden évben ünnepel.
 S ez jól van így. Ha díszmagyar van,
 Hát legyen hozzá alkalom,
 Hogy más is lássa, más is tudja
 A díszmagyar, hogy megvagyon.

Csak ünnepeljünk! Jertek hozzánk,
 És bennünket bámuljatok!
 Mert párját bizony alig lelni
 E városnak, jó magyarok.
 Hol születik meg annyi terv még,
 S hol bukik meg, ha rossz, ha jó?
 Hol nincsen vizvezeték, színház?
 És hol van annyi pótadó?

Hol szónokolnak vajjon annyit?
 Hol hallható oly sok beszéd,
 Hogy ez is kéne, az is kéne,
 És köszörüli mind eszét.
 S a nóta vége: «Pató Pál úr»
 Minden a réginél marad.
 A terv, az nem kerül sok pénzbe,
 Tehát tervezni, azt szabad.

A közjóért hol isznak, esznek,
 Hol banketteznek oly sokat?
 A város felvirágzására,
 Hol zengnek annyi tósztokat?
 Hiszen a szó ha téгла volna,
 S a beszéd érne pénzeket,
 Nagyvárad világváros lenne
 Már nagyon régen, meglehet.

Ünnepben megint lesz hát részünk,
 Csak jöjjön hát vendégsereg!
 Van látnivaló elég nálunk,
 Mutassuk hát meg emberek.
 Bámuljon egész Magyarország,
 Hogy mennyi kénc minékünk.
 S bár voltaképen semmink sincsen,
 De lesz, — hiszen *tervezgetünk*.

Az új cseléd.

— Aztán hogy mondhatja azt maga, hogy ismert már engem azelőtt is, mielőtt beállt ide.
 — Hát kérem alásan a tűzoltóbálon táncoltam a nagyságos úrral a Sasba, oszt akkor mondta nekem, hogy: «Hejh ha most az én vén satrafám látna!» — Hát csókolom kezit, onnan ismerem.

A menageria.

— The Mojricz! Igaz hodj njerthél a börzén thiz ezer flórt.
 — Igaz!
 — No, és mit fhagsz mast venni azan a sak phénzen?
 — Mit veszek? Hát edj *menaszérit*.
 — Minek nekhed a *menaszéri*? mikhar a the aphád edj *Löw*, a shwigerthátid edj *Hirsch*, a fhele-síged edj *liba*, the vadj edj khotya és a förtjeid thele vannak phalaskával.

HOL A DOHÁNY ?

Napról-napra nő az adó,
 Drága lesz a bor és a só;
 Stempli kell már a kutyára,
 Mikor kimegy az utcára.
 Csirke, rucza, addig élhet,
 A míg rajta van a bélyeg;
 Mert ha csakúgy szabadon jár,
 Rögtön elfogja a zsandár.
 Búsultak is sokan ezen,
 Zsákán, Furtán, Keresztesen,
 De sehol sem volt galiba,
 Csupán csak Pap-Tamásiba.
 Ha megláttak egy finanszot,
 Rögtön jártak pulyka tánczot,
 Összecsődült, miként a juh,
 Hirtelen az egész falu;
 De nem félték azért tőlök
 A vakmerő pénzügyőrök.
 Bátran keresték a dohányt,
 Kikutattak férfit, leányt.
 Szomorú, zord, idők jártak,
 Jég esett, ha áldást vártak,
 Búsán csicsergett a fecske,
 Félve mekegett a kecske.
 Zivatar lett; végítélet
 Rémité a szegény népet;
 Mert bizony az Isten nyila
 Lechapott Pap-Tamásiba.
 A toronyra esett épen
 S tüzet gyújtott a fedélen.
 Leolvadt a büszke magas
 Ülőről a bádog-kakas.
 Gyászos, kormos falak álltak,
 Jelülül a pusztulásnak.
 De nem soká; idők múlva,
 Felépült a torony ujra.
 Diszes felszentelést csaptak
 S olyan kedve lett a papnak,
 Hogy a menyecskéket sorba
 Ölegette és csókolta.
 Osztogatta a tanácsot,
 Biztatgatott minden ácsot.
 Mikor a torony nagy gombját
 Megkötözték, meglánczolták;
 A lelkész úr így szólott: halt!
 Észrevettem valami bajt;
 Barátaim! Rab a magyar,
 Trafikot pipál az agyar;
 E gomb belsejébe tegyünk
 Szűz dohányt; melv kedves nekünk,
 Hadd tudják meg unokáink,
 Mitől füstöltek pipáink
 A mikor még szabadság volt,
 S a muskatály vígan lángolt.

Ugy lett; a torony gombjába
 Dohányt nyomtak hamarjába,
 Mely hazai földön termett
 S *Wekerle* rá stemplit nem tett.
 Aztán húzták hevenyébe
 A toronynak tetejébe,
 Most is ott van a magasba,
 Abba a gömbölyű vasba.
 Ha finansz megy *Tamásiba*
 Szétnézni, hogy nincs-e hiba,
 Orrát felvágva szimatol,
 Szűz muskotályt sejt valahol.
 Széjjelnéz, de semmit se lát,
 Csupán érzi az illatát
 És a kakas a gomb felett
 Ört állva, rá szinte nevet;
 Mintha mondaná: na komám
 Jer ide fel, itt a dohány!
 Nem gyalázta ezt meg senki,
 Ezen nincsen osztrák stempli.

L. A.

Egy rejtélyes hölgy.

— Pikáns történet. —

A turbékoló szerelmes párok rendkívül megkedvelték Nagyváradot.

Nem régen egy szegény, szerencsétlen színész nő jött hozzánk meghalni a szeretőjével; azután az a bizonyos gróf kisasszony szökött ide egy nyalka lovászszal.

Természetesen hetekig beszélnek itt az ilyen pikáns eseményekről; azonban egyiknek sem volt olyan hatása, mint a legközelebbinek.

Néhány nappal ezelőtt egy csodaszép orpheumbeli énekesnő, egy *hirneves* modell szállott be a *Széchenyi*-be. Ott élt egy darabig csendesesen, békességben; de bizony a bájos tündérnek egyszer csak elfogyott a pénze és be akarta csapni az ékszerait zálogba; hanem a szemfüles rendőrségnek feltűnt a brilláns fülönfüggő és kutatni, nyomozni kezdett.

Az ujságírók azonban még a rendőrségnél is szemfülesebbek voltak és másnap megírták a vizsgálat eredményét szóról szóra.

Egy angyal, aki szebb Venusnál, egy állítólagos leány, ki az udvarlóját a siffonban tartja bezárva, egy hölgy, aki pénzzavarban van stb.

A közönségnek se kellett több. Elkezdett a félváros *sétálni*. Igenis sétálni, még pedig a főutcán a *Széchenyi* fogadó előtt.

Erényes férjek sóvárogva pillantgattak fel az első emelet első ablakára, totyakos aglegények sóhajtozva emelték ég felé tekinteteiket; kegyes papok elfelejtve a szüzi fogadalmat, illegették, billegették a reverendát; egy szóval úgy oda vont, úgy oda húzta az a bűvös szempár ragyogása a férfisziveket, mint a delej a vasdarabot.

Sal Ferencz : Nem láttam. hogy fakó arcod elpirult volna, édes öcsém!

Várady (tovább szavall): Ha nem pirultam én el: Ön sápadjon tehát!

(Még tovább szavall.)

Kálmán József: A polgármester ur bujósdit játszik! Nyiltan mondja meg: akar színházat, vagy nem?

Miskolcsy: (a sugó) Nem!

Sal: Én a *Bordé* előterjesztését oly szépnek tartom, hogy el se hiszem. Küldjünk ki tehát egy bizottságot, hadd huzódjék még tovább a dolog.

Farkas Izidorr: Helyes! Küldjenek ki bizottságot öt, hat, vagy hét tagut.

Miskolcsy Barnabás: Ne henczegj, Izidorr!

A bizottság a vitában és a kaczagásban végkimerül; a színházügy újra a sutba kerül, a polgármester arca kiderül.

Miskolcsy: Hohó! Ne szaladjanak urak, szavazunk köszönetet Bordénak!

Sal Ferencz: Micsoda? Köszönetet? Majd, ha föl lesz építve a színház!

A múzsa, Zsuzsa és Várady Zsiga, sirni kezd mint a csiga.

(A függöny végkép legörbül.)

BOLONDGOMBA.

Folyó év április hó 17-én azaz vasárnap husvét első napján a «Sas» szálloda fényesen díszített nagytermében zenész és magyar hölgykoszorús

TÁNCZVIGALOM

rendeztetik, melyre a kívül czimzett urakat és b. családját tisztelettel meghívja

a bál rendezőség nevében:
ifj. Horváth István,
bál vőfély.

Nyitánykor a nőtlen ifjúság által a mozgalom induló és az új érzelgő csárdás lesz előadva.

Felderített történelmi adatok.

Hegyesi Márton íróársunk szorgalmas tanulmányozója az 1848—49-iki szabadságharc történetének, legközelebb megtanult oroszul, hogy a forradalmi események felől orosz okiratokból kivonatokat készíthessen.

A jeles kutató egy félév óta muszkát eszik éhgyomorra és egy csinos fiatal orosz lányt hozatott maga mellé; éjjelenként pedig a katonavárosi korcsmákat keresi fel, hol a legveszedelmesebb *kozákokkal* mulat.

Virsli helyett fagygyu-gyertyát csemegézik, dus fürtjeit fóka zsirral keni és ebédután kezébe veszi a *him csukát* és lelkiismeretesen magolja a muszka der die dast.

Legközelebb kiderítette, hogy 1849 április 1-én a minden oroszok czárja bolond gombát ebédelt a szi-bériai rabok pedig jégcsapot szopogattak.

Mint értesülünk, derék íróársunk annak is nyo-

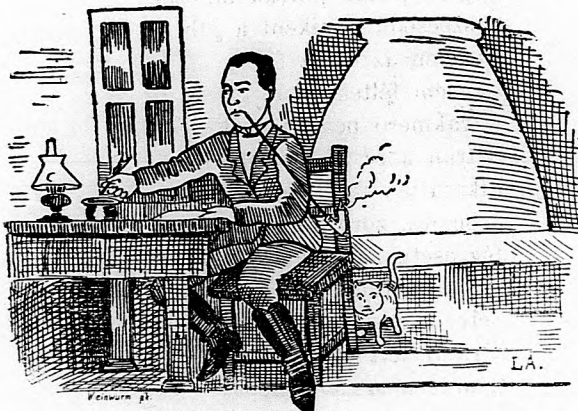
mára jött, hogy *Komlóssy* Pál bátyánk a szabadságharc alatt *muszka vezető* volt; igen is, muszka vezető.

A dolog úgy történt, hogy egy kesely szemű szuszka muszka, valami *Totyakoff* Szergiusz berugott a *Bundában*, Pali bácsi karon fogta hazánk mámoros ellenségét és a váradi várba vezette, hol *lilaszinű* puskaporral megmérgezte.

E történelmi adat felderítése egyedül *Hegyesi* Mártonnak köszönhető s meg vagyunk győződve, hogy a jeles nyelvész és történetíró számos új adattal fogja gazdagítani irodalmunkat.

Nyesty polska nyesginyella!

VIDÉKI LEVÉL.

Mit ettek Biharon vasárnap?

Bihar, 1892 Április 1.

Tisztelt szerkesztő úr!

Nemzeti ébredésünk idusa; márczius hónap közepe, szomorúan végződött községünkben; amennyiben egy *nyüvedi* születésű «*Csákcó*» nevű tehen vére kiomlott e napon.

A büntelen előéletű jószág egyetlen bocziját, első szülött fiát elveszítvén, átjött Biharra és itt mézáros kézbe került.

A bús anya, megcsalatra férjétől, kigúnyolva rokonaitól bátran nézett szemébe a halálnak.

A kőszívű, a vérszopó *Weisz* Mártont azt hiszem ismerik a vármegyében kelettől nyugotig, északról délre, déltől estig; Püspökitől Pestig.

Ez az ember kegyetlenebb, mint a brescijai hijéna, avagy *Arbuhez* Péter úr; mert mivelhogy kóser mézáros.

Mikor a szerencsétlen *Csákcó* községünkbe került azonnal összeült a rögtön ítélő bíróság és *Szőke* József nótárius úr elnöklése alatt halálra ítélték a vádlott tehenet.

Végző nagy útjára, a *Kösmő*-parti siralomházba, dr. *Péchy* Károly körorvos úr kísérte ki a halálra szánt barmot; a tett helyen *Bellovics* Antal tanító úr farkába ragadván, ellátta őt az utolsó kenettel; *Szacs-vay* Sándor gyógyszerész pedig elszavalta, hogy: Hazádnak rendületlenül légy hive! Melynek megtör-

ténte után a rettenetes Weisz Márton úgy fejbe kollintotta a jámbor Csákokót, hogy azonnal földre rogyott és csak annyit mondott, hogy: bő!

Pedig, dehogy volt bő, nagyon is szűk volt neki a bőre, mert megnyúzták, a húsát pedig elmérték levesnek valónak. Na lett erre ribillió!

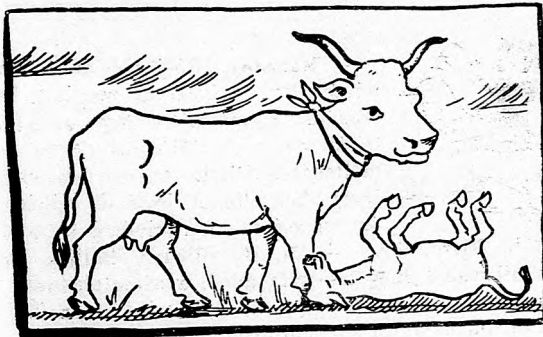
A vérlázító gyilkosságtól fellázadt az egész hazai közvélemény, melynek következtében a vizsgálatot azonnal megkezdte Makacs Béla szolgabíró úr.

Felhangzott a jajkiáltás és mindenki azt kérdezte, hogy: «mit ettek Biharon vasárnap?»

Mit ettek? hát paszulyt, krumplit, káposztát, kását, puliczkat, meg húst!

Kinek miköze hozzá?

De bizony volt köze; mert a derék Csákokó dajkai rangnak örvendett és bár az orvosi konzilium kimondta rá a sententiát, de a közvélemény mégis háborogni és émelyegni kezdett a gyászos emlékezet-től s hogy Bihar községe el ne felejtse a jobblétre szenderült tehenet, ennél fogva a tanácsterem számára lepingáltatták a képmását.

Imé, megszereztem a tekintetes szerkesztőség használatára a történeti nevezetességű kép vázlatát, melyet a milléneum alkalmával fognak leleplezni.

E diszes alkalomra az ünnepi odát — úgy hallom Iványi Ödön tésúr fogja megírni.

Tisztelettel:

Görcsös Zsigmond, r. l.

OLASZ ÁKOS ESETE,

vagy
Színi évad előtt,
avagy
Nagy baj az a beretva.

— Igaz történet több felvonásban. —

A történet ott kezdődik, hogy mindazoknak, a kik Ákos kománkat esetleg még nem ismerik, ezennel van szerencsénk bemutatni.

Olasz Ákos egyike a legszeretreméltóbb és legjóravalóbb fiskálisoknak Nagyváradon, csak egy hibája, vagy talán erénye van és ez az, a miről ő főleg nevezetes.

Szenvedélyesen beretválnozik. Leberetválja a szakállát, bajuszát, bakkonbartját, sőt talán még a tarkója tollát is.

A ki először látja, az azt hiszi, hogy vagy pap, vagy színész. Legtöbben azonban azt hiszik, hogy színész. Hősszerelmes, vagy drámai hős.

Es itt kezdődik a történet.

Ilyenkor a színi saison előtt ha kimegy sétálni az utcára, utánna sugdossák az emberek: «Áhá! Itt vannak a színészek már!»

A mosónők azonban utánna is mennek és megszólítják:

«Hallja az úr! Csak azt akarom mondani, hogy aztán nálam mosassa a ruháit. Mert én a színészeknek sokkal olcsóbban mosok, mint másfajta pasasernek, mert néha-néha egy karzatjegyet is ad.»

Ákos kománk meg van lepve, és biztosítja a művészpártoló mosónőt, hogy ő nem színész, hanem ügyvéd.

De a mosónők kételkednek, és visszavágnak:

«Hallja az úr! Ne akarjon már velem olyat elhitetni!... Ismerem én a színészeket; de előre fizessen ám!»

És ismétlődik ez a félreértés minden színi saison elején egynéhányszor, de azért Olasz Ákos mégis leberetválja a bajuszát. Miért? Valószínűleg azért, hogy a bajusza ne elébb egyék a levesből, mint ő.

I Z É.

— Hecczpáli Justh Sándor leleplezései. —

Mit izél az az izé?...

Itt van tessék, megint rájöttem egy svindlire. A multkor is megyek a híd alá, hát hasra esem. Nizem, hogy mibe botlottam meg? hát akkor látom, hogy kú, de olyan ménkü puha, mintha csak izéből vóna.

Hát e micsoda? szólok oda Bús-nak, mire ő azt feleli, hogy szigla, még pedig olan gemény, agarsag a Justh úr feje. Hát kérem megtapogattam a fejem és csakugyan való dolog, hogy az én izém sokkal keményebb, mint a főmérnök izéje.

De azért azt mondják, hogy nekem soha sincsen igazságom.

Jól van no! Legyen úgy; de azért higgyék el nekem, hogyha azt a híd kövezetet csakugyan az én fejemből csinálták volna, akkor a miniszter nem küdte volna ide az ízét vizsgálatra.

Azt is tudom, hogy annak Bús is nagyon örülne, ha a koponyámat bérakhatná a fundámentumba; hanem már olyan bolondot nem engedek tenni, mert az én fejemre szüksége van a közügynek.

De azért azt mondják, hogy *Justh*-nak soha sincsen igaza. Jól van no!

Papp János is azt ízélte a multkor, hogy én hazudom; pedig én mindig csak igazságot hazudok; *Papp* Jánosnál is igazam volt; mert tényleg több ízét ízélte, mint a mennyi dukált.

Én kérem alásan nem boszúból, csak passzióból kutatok, fitetek; mer hogy olyan a természetem.

Hej, nincs is nálam buzgóbb városi izé, ott van például a kaszárnya, a csatorna, a vám, a híd, a kövezet, meg a bika-ügy, valamennyit én bizgatom; szeretné is a tanács kiizélni és megfűstölteni az én nyelvemet.

Mindegy! Első a közügy; meg a polgárság izéje.

RÉGI DOLGOK.

— Előfizettél már a *Bozóky* igazgató úr «*Római világ*» című könyvére?

— Barátom, én nem szeretem a régiségeket; még a magaméit is eladom a handlénak.

Pályázat adomára.

Pisták! Miskák! Mariskák! Piaristák és humoristák! Hozzátok szólunk: ne feledkezzetek meg rólunk.

A papirból egy darabot nyirjatok és nekünk valami jóízű dolgot irjatok.

Egy tiz frankos arany a jutalom!

Azért tehát, kinek a fejében valami vagyon, nézzen bele a tintatartóba és küldje be nekünk ebbe a hóba.

Az idén, május ötödikén, megmondjuk, hogy ki lesz a nyertes.

Lehet a munka próza, vagy pedig verses, finom ropogós adoma. A díjat annak ítéljük oda, a ki félig nyersen, félig sülve, legjobb tréfát küld be.

Rajta tehát, előre! Nézzük mi sül ki belőle és kié lesz a dicsőség?

Tisztelettel

a szerkesztőség.

A szerkesztő postája.

— **Senator.** (Helyben.) Az üdvözlét mindkettőnk, szóval a megújult Bagoly köszöni. Természetes, hogy az ön kiváló tollát nem nélkülözhetjük. A mi a függetlenséget illeti, legyen megnyugodva, hogy függetlenek leszünk mindenkitől, és megcsipdesünk mindenkit, a ki rászolgál. Viszontüdv. — **B. J.** (Bihar.) Hallják kendek odaát Biharon! Elég lesz már abból a beteg tehénből. Vagy talán történelmi nevezetességet akarnak csinálni belőle? Ám jól van. Ha majd valaki földrajzot ír, figyelmeztetjük, hogy írja oda: Bihar. Hires község. Itt fordult fel egyszer a történelmi nevezetességű tehén. — Reméljük, ezzel meg lesznek elégedve? — **Nevelő.** Szörnyű egy kínrim. Csak az első szakaszt adjuk, hogy ijedjen el tőle minden kínrimelő. Ime:

»Itt lakik egy *nevelő*,
A kinek a *neve lő*.
Gyermekeket *nevel ő*
S szól hozzájuk: *Ne velő!*

Ne tovább szerencsétlen kobzos! — **Kívánosi.** (Nagy-Szalonta.) Az új lap címe sorshuzás útján lőn «*Bagoly*», tehát a «*Darázs*» bukásáról ép oly kevéssé lehet szó, mint a «*Bagoly*»-ról. Mind a kettő él és viccel. Üdv! — **M. J.-né** (Helyben.) Rövidebbre húzva és valamivel világosabban szólva hasznát vehetnők. — **Ostor.** Helyben. Arról a kínos ügyről természetesen meg van idáig is a véleményünk, de hadd forrjon ki előbb a dolog. Lássuk a medvét, azután majd hozzászólunk mi is kellő alaposággal, a mint tapasztalni fogja. — **F. N.** Budapest. A közös lap számít a közös munkatársra. A hasonlat furább, mint egy inséges tót. — **Sirisaka A.** Pécs. A «*Darázs*» volt, recte a «*Bagoly*» jelenlegi társszerkesztője a «*Nagyvárad*» márczius 31-iki számában nyugtázta az ön 250 anyós vicczét. Köszöni, de többet nem kér belőle. Elég egy sütetből 250 lepény, sőt talán sok is. — **P. L.** (Budapest.) Perinelló úr már régen belefűlt a vízbe. Requiescát!

Felelős szerkesztő: LOVASSY ANDOR.

Társszerkesztő: FEHÉR DEZSŐ.

Kiadótulajdonos: LANG JÓZSEF.

E rovatban minden szó egyszeri beiktatása 2 kr-ba kerül, vastagabb betűből 4 kr. Oly hirdetésekért, melyek a hirdető félnek lakoziméval el vannak látva, minden egyszeri közlés után 30 kr. bélyegdíj is fizetendő. Minden

APRÓ HIRDETESEK.

hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal, ha a hirdetés alatt álló kis szám közöltetik. Levélbeli tud. közlésekre pontosan válaszolunk, ha a szükséges postabélyeg beküldetik. Az apró hirdetések e öre fizetendők.

Shakespeare összes műveit díszkötésben jutányos áron óhajtanám eladni. Czim a kiadóhivatalban. 1

Sarolta! Megállapodásunk szerint jártam el, de a jelzett helyen nem találtam senkit. Légy nyugodt. Szerdáig el lesz intézve. 2

Megvételre kerestetik a «Bolond Istók» 1888—1889 és 1890-i évfolyama. Hol, megmondja a kiadóhivatal. 3

Szivem! Levelet hiába vártam. Talán haragszik. A húsvéti ajándékot elküldöm, remélem azután nem haragszik. 6

Elveszett. A közkórháztól a vasutig egy jegyzőkönyv két visite arczképpel. Megtalálója 5 frt jutalomban részesül, ha azt e lap kiadóhivatalában átadja. 4

P. R. Itt foglak tudósítani az eredményről. L. még nem utazott el. 5

Ujdonságok!

Az 1892-diki

tavaszi idényre

nagy választékban érkeztek meg

bel- és külföldi női ruha-szövetek

a legegyszerűbbtől a legfinomabbig.

Legújabb **napernyők** dús választékban,

melyek megtekintését tisztelettel kéri

SZANDICZ ADOLF

120

NAGYVÁRAD, Bémer-tér, Lévy-ház.

— A legolcsóbb ár minden darabon látható. —

Női ruhaszövet minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Vászon, chiffon, kreton, zephir és rövid árukban nagy választék.

STERN LIPÓT

férfi szabó

NAGYVÁRAD, OLASZI, FŐUTCZA,

a Bazár-épületei szemben.

A közelgő tavaszi idény alkalmából értesitem a t. közönséget, hogy bel- és külföldi

tavaszi ruhaszöveiteim

megérkeztek és nagy választékban rendelkezésre állanak.

Biztosítva eddigi törekvésemről, hogy a t. megrendelő közönség teljes megelégedését kivívni iparkodtam, van szerencsém a t. közönség szíves pártfogását kérem.

Teljes tisztelettel

STERN LIPÓT,

férfi szabó.

27

Helyiség-változtatás.

Fried Ignác

női szabó termét

tolyó év május hó 1-én

Ujváros, Nagynémet-utcza Lőw

Salamon-féle házba

helyezi át.

1892

HETILAPOKAT ÉS FOLYOIRATOKAT,

KÖNYVEKET,

ÜZLETI KÖRLEVELEKET, ÁRJEGYZÉKEKET,

RECLAMOKAT, FALRAGASZOKAT

ÉS

GYÁSZJELENTÉSEKET

FORGALMI KIMUTATÁSOKAT,

MEGHIVÓKAT ÉS EELÉPTI JEGYEKET,

ÁR- ÉS ÉTLAPOKAT,

TÁBLÁZATOS IRODAKÖNYVEKET,

NÉVJEGYEKET,

CZÉGES LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

SZÁMLÁKAT,

ÉS MÁS ITT ELŐ NEM SOROLT

NYOMTATVÁNYOKAT

GYORSAN,

IZLÉSESEN

ÉS

JUTÁNYOS ÁRON

KÉSZIT

RAKTÁRON TART

IRÓ-

ÉS

NYOMDAPAPÍROKAT,

NÉVJEGYEKET,

LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

GARTON PAPIROKAT

A LEGNAGYOBB VÁLASZTÉKBAN.

*

EGYHÁZI NYOMTATVÁNYOK.

†

BIZOMÁNYBA VESZ VAGY KIAD

KÖNYVEKET ÉS RÖPIRATOKAT.

HIRDETÉSEKET

VALAMINT ELŐFIZETÉSI PÉNZEKET ELFOGAD

A „NAGYVÁRAD” NAPILAP

ÉS MÁS LAPOK SZÁMÁRA.

RAJZOK ÉS ÁBRÁK KÉSZÍTETÉSÉT GYORSAN ÉS JUTÁNYOSAN ESZKÖZLI.

LANG JÓZSEF NYOMDÁJA NAGYVÁRADON